

synes jeg mere er, at vi skal gøre noget ved hele kemikalieområdet og analysere og debattere det.

Jeg kunne også godt have nævnt, at dengang vi fratog bæravlerne det middel, som de brugte, efterlod vi dem i hvert fald i en situation, der fik dem til at komme i deputation til Miljø- og Planlægningsudvalget for at fortælle, hvad de nu gik imod.

Heldigvis lykkedes det så at finde en ordning, men vi har nu stadig væk den holdning, at det kan gøres på en lidt anden måde, når man skal løse opgaven med de forskellige kemikalier, og for os ville det være dejligt med en samlet prioritering og en samlet plan. Og det er den, jeg forstår at også regeringen lægger op til, og det støtter vi, og vi ser frem til dette arbejde.

(Kort bemærkning).

Thorkild B. Frandsgaard (FP):

Ja, jeg vil også sige tak til miljøministeren for en god tale her til sidst. Men det, der kalder mig herop, er især, at miljøministeren lægger op til, at det skal ske i samarbejde med industrien, at vi får løst det her problem. Bl.a. nævnte miljøministeren, at det skulle ske i samarbejde med farve- og lakindustrien. Det var jeg glad for at høre, for der er jo også delte meninger inden for denne industri om, hvad der er mest farligt, om det er vandbaseret maling eller på anden måde.

Men det, jeg vil spørge ministeren om, er, om ministeren vil foranledige, at en ekspertise inden for det område, farve- og lakindustrien, kan deltage eller være med til at komme med nogle oplysninger på de kommende høringer og konferencer om det her område.

(Kort bemærkning).

Helga Moos (V):

Det er ærgerligt, at der ligger den uvillighed til at arbejde med en målestok for en miljø- og sundhedsbelastning. Det er jo sådan, at det godt kan lade sig gøre. Jeg vil gøre opmærksom på, at når det gælder vurdering af Femern Sunds 8 forslag til forbindelse, har man lavet belastningsindeks, hvor man med faktorer, der strækker sig fra 1,3 til 3,5, kan sætte tal på, hvor meget det belaster, selv om noget er tunnel, noget er bro. Så man kan jo godt sammenligne de forskellige faktorer og alligevel få nogle tal, der er forståelige for befolkningen.

Så jeg håber, at den uvillighed til at arbejde med målestokke, belastningsindeks, bliver dæmpet undervejs i kemikaliestrategien.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Jeg er nødt til at sige til fru Moos, at det ikke er alt det, vi mennesker sætter os for at nå, vi i praksis når. Det hænder, at man sætter sig et mål, og så må man i arbejdet opgive at nå målet, fordi det ikke er muligt at nå det.

Jeg tror faktisk, det er 10 år siden eller længere, at man formulerede målet om, at man i Danmark ville prøve at formulere sådan et belastningsindeks for pesticider. Siden da har der været utallige undersøgelser og vurderinger frem og tilbage. Senest har samtlige eksperter i Danmark fra landbrug, fra forskning, fra industri, fra myndigheder sat sig sammen og diskutert: Er det muligt at lave et sådant belastningsindeks..? Og er kommet til den nedslående konklusion, at det ikke er muligt.

Så det er ikke et spørgsmål om det, fru Helga Moos kalder modvillighed, og som man vel på almindelig dansk kalder modvilje, men modvilighed er fint nok for mig; det er ikke udtryk for nogen form for modvillighed. Men skiftende regeringer, skiftende grupper af eksperter har arbejdet med det, og det kan ikke lade sig gøre.

Jeg mener også personlig, det er langt lettere at sammenligne broer og tunneler, end det er at sammenligne de mange mulige skadevirkninger, belastninger, der kan være af giftstoffer, hvor man jo ofte er nødt til at tage en diskussion om, hvad det er, man vil, hvad det er for et problem, man vil have løst, og om man så vil acceptere de bivirkninger, der er på andre områder, og foretage en konkret bedømmelse uden at have hjælp og støtte af et belastningsindeks.

Det ville jo være let, vidunderligt sådan set, hvis man bare kunne tage en liste ned fra hylde og så spørge om, hvor det står henne, hvad indekstallet er for dette stof i forhold til et andet stof, og så bruge det til prioritering. Så nemt kommer vi altså desværre ikke rundt om det, og det skyldes ikke modvillighed eller noget andet. Det skyldes, at det efter en grundig, faglig vurdering har vist sig ikke at være hensigtsmæssigt eller muligt at gennemføre det.

Jeg skal ikke forlænge diskussionen om anti-begroningsmidler. Jeg kan kun til hr. Frandsgaard sige, at selvfølgelig vil farve- og lakindustrien blive inddraget hele vejen igennem; vi har et godt samarbejde med dem.

I det hele taget kunne jeg ønske mig, at den positive holdning til samarbejde, der findes i den danske kemiske industri, smittede af internationalt. Der er tegn i sol og måne på, at den internationale kemiske industri bliver mere nu-